

fulls d'inspecció

associació d'inspectors d'educació del país valencià

Núm: 1 Abril 2003

EDITORIAL

L'ASSOCIACIÓ QUE VOLEM

L'Associació d'Inspectors d'Educació del País Valencià (**ADIDE – PV**), es va constituir el 28 d'octubre de 1991. Va nàixer com una associació professional compromesa amb la millora de la qualitat de l'ensenyament i amb la decidida voluntat de propiciar un fòrum permanent de debat i millora professional. Se'ns va presentar com un paraigües protector on ens vam aixoplugar majoritàriament un bon nombre de companyes i companys que acabàvem d'encetar una nova etapa professional dintre del Servei d'Inspecció Educativa.

Volíem que fóra un espai on concebre projectes, materialitzar idees i poder debatre i reflexionar, amb la resta dels companys i de les companyes, sobre el què ens preocupava per tal d'anar millorant professionalment en la nostra tasca diària.

Una associació d'aquest tipus era fonamental, bàsica i absolutament necessària davant una Administració que aleshores, igual que ara, sempre ens ha donat l'esquena, especialment en aspectes com la formació permanent, l'actualització, la participació i la informació dels temes que ens afecten diàriament i permanentment en el nostre quefer quotidià.

Han passat 11 anys des d'aleshores ençà, i l'ADIDE-PV encara es manté viva i amb els seus ideals intactes.

Hem patit injustícies, sens dubte existeix un abans i un després des de l'execució de la sentència per part de l'Administració Educativa Valenciana el dia

15 de gener de 1996, en la que cinquanta q u a t r e companys i companyes – la majoria associats a ADIDE-PV- van ser cessats per a q u e s t a Administració que va executar la sen-

tència de la pitjor manera que podia fer-ho, va ser una autèntica depuració. Han passat set anys i el tema no està tancat, encara esperem una resolució favorable que retorne els seus drets als qui hi van ser desposseïts, molts companys encara continuen en l'Associació, sense ells no estaríem on estem, per això estem segurs que tard o d'hora es farà justícia, així ho esperem fermament.

Per això continuem, perquè queda molt per fer, perquè l'ADIDE-PV és

necessària, per això us presentem en aquest primer **Fulls d'Inspecció** un mitjà on poder expressar-nos i arribar a totes i a tots els que volen saber de les nostres inquietuds, dels nostres projectes, de les nostres reflexions.

La Inspecció d'Educació és una de les institucions més sensibles als canvis que es produeixen en el sistema educatiu. Els canvis actuals del món educatiu fan que aquest siga un moment crític per a la Inspecció d'Educació, tan crític com ho han estat altres moments d'evolució accelerada del sistema. Després de set anys d'haver-se aprovat per llei una modificació substancial de la Inspecció, amb la creació del cos d'inspectors d'educació, resta encara sense estructurar l'organització d'aquest servei.

S'acaba d'aprovar la LOCE, que torna a introduir canvis en l'organització interna de la Inspecció Educativa, no en les seues funcions. Ens parla d'*especialitats bàsiques* i *especialitats docents* encara no sabem què volen dir exactament ni com repercutirà en la nostra organització. Hi ha oberts molts interrogants i mentrestant nosaltres continuem en la més absoluta desorganització i desinformació...

- ✓ **Inexistència d'un Pla General Anual** que permeta desenvolupar de forma adequada, coherent, professional i coordinada, les nostres funcions.
- ✓ **Absència de planificació** per a la incorporació d'objectius adaptats als nous escenaris i realitats educatives.
- ✓ **Falta absoluta de diàleg** sobre les condicions de treball.

Nosaltres, no obstant, hem de continuar amb les nostres reivindicacions per la millora de la qualitat educativa, per una escola pública amb infraestructures dignes i recursos suficients, per una escola valenciana que garanteix el dret de l'alumnat a una plena i completa formació bilingüe (valencià i castellà), per un Servei d'Inspecció Educativa

que actúe d'acord amb les funcions que té encomanades, com un servei de suport als centres.

Des d'aquests **fulls** podem explicar moltes coses i fer-los arribar allí on cregam convenient. Els desitgem una vida llarga i plena que servisca per a mantenir-nos més units i més informats.

Tudi Torró i Ferrero
Presidenta d'ADIDE-PV

SUMARI

Editorial	
per Tudi Torró.....	1 – 2
Des de fóra de la Inspecció	
per Gràcia Jiménez.....	3 – 4
Activitats per als socis	
per Pascual Ruso.....	5 – 6
Algunas ideas sobre la LOCE: Sin Equidad, imposible la calidad	
per Iñigo Benítez.....	7 – 8
Ressenya de l'última Assemblea d'ADIDE	
per José J. Pérez.....	9 – 10
Resenya de llibres	
per Santiago Estañan.....	11
Aquells temps!	12

DES DE FÓRA DE LA INSPECCIÓ

Enhorabona per aquesta publicació i enhorabona per no haver deixat de treballar per la dignificació del sistema educatiu valencià. I us puc assegurar que vist el que he vist no és feina fàcil. Jo creia haver-me format una idea prou exacta del sistema educatiu durant els nou anys que vaig exercir la funció inspectora, però la mirada – obviament atípica – que he pogut fer en aquests darrers nou cursos acadèmics fóra de la inspecció, transitant des de l'educació d'adults a l'ESO, passant per l'educació infantil i primària, en programes d'integració i d'immersió, en consells escolars o en càrrecs directius, m'ha confirmat la ineludible necessitat de la inspecció de tindre altres perspectives molt més enllà de les actuals. Permeteu-me, doncs, algunes reflexions sobre com veig la vostra feina.

Tots els treballadors de l'ensenyament tenen una idea preconfigurada del que és i del que hauria de ser el Servei d'Inspecció. Sembla que fóra desitjable un servei pont entre centres, treballadors, usuaris i l'administració educativa. Sembla que també és comuna l'acceptació de la necessitat d'una veu aclaridora que ajude a interpretar i aplicar l'entramat legal que ens envolta. És comuna també la percepció d'ineficàcia i d'allunyament – si no de

fugida- davant els problemes reals del sistema educatiu. Però no ens convé fer massa generalitzacions ja que existeixen diferents punts de percepció segons el tipus de centre :

-En els IES la inspecció es considera un servei gairebé inexistent, excepció feta dels equips directius que han de *patir* anualment les famoses *confessions* o adequació d'unitats que, per cert, tothom considera que qualsevol funcionari adiestrat podria fer. Fora d'això ningú sap ben bé quines altres funcions pot tindre la inspecció, donada la seua invisibilitat històrica, encara que s'estén la idea que es tracta d'un estament que s'auto-justifica en la pura burocràcia (memòries de departaments i altres documents, en la lectura dels quals s'entretenen els inspectors revisant la col·locació de les comes si eren de *lletres* o comprovant l'estadística si eren de *ciències*). En qualsevol cas, *és sap* que la inspecció *justifica* les decisions administratives dures, en la línia de retallar diners i per tant de dificultar les condicions de treball d'alumnat i professorat. És creença prou sòlida que la sistemàtica violació de les ratios o l'endèmica manca de recursos a la integració venen avalades per *ordres verbals* de la inspecció.

- En els centres d'E. Infantil i Primària existeix tradicionalment una relació *personal* major, i per tant una major presència física i un intervencionisme superior en assumptes més quotidians. Però com que la percepció global, per la cultura establerta durant tants anys, és que la inspecció sempre acaba també fent allò que li convé a l'administració i no als administrats, en última instància, s'espera que l'inspector de torn siga una persona el més equànim possible. O siga, realment es desitjaria un servei pont, d'informació i avaluació, però no s'acaba de creure en ell... En lloc d'un servei als ciutadans, s'aprecia un seguit d'individus amb talants personals més o menys accessibles i amb dèries personals que repercuteixen en la seua funció

– l’educació especial, el valencià..- i, per altra banda, sempre resta la sospita de com s’ha arribat a ocupar eixos llocs de treball..., sospita que va en detriment sempre de la seua credibilitat professional.

Després de gairebé dihuit anys de democratització o modernització del servei d’inspecció, us puc assegurar que la percepció d’allunyament dels problemes reals, d’escassa eficàcia i de *seguidisme* al partit polític de torn, es manté. Malgrat els intents d’algunes persones i d’ADIDE molt especialment, de fer una inspecció professionalitzada al servei de la societat...

Si els centres han d’informar cada curs a l’administració, via inspecció, dels seus projectes i dels seus resultats, per què la societat no sap què ha de fer i què fa

realment el servei d’inspecció? Per altra banda, sap la inspecció què ha de fer i si ho fa amb eficàcia? O, com percebim des dels centres i els ajuntaments, la inspecció encara és – o no és més que - el braç armat dels partits en el govern? I per tant, no convé democratitzar-la massa, no fóra cas que es posés a l’abast dels ciutadans, que són els qui malgrat la seua ignorància sostenen les despeses administratives, teòricament per obtindre serveis adequats- .

Els canvis socials irrompen als centres educatius i caldria gent formada per saber llegir-los i ajudar les comunitats educatives a administrar amb intel·ligència els recursos disponibles. On són els estudis sobre l’impacte de la immigració, sobre el multilingüisme que ja és una realitat, sobre la integració *salvatge*, sobre els enormes canvis laborals i de la institució familiar, sobre la violència creixent...? On és la previsió dels recursos necessaris per abordar una educació amb ratios raonables, on

es treballes l’asertivitat, la resolució de conflictes...? On era el servei d’inspecció mentre les plantilles dels centres de secundària s’*atrinxeraven* contra una reforma que ara els cau damunt? Què proposava la inspecció per facilitar l’habilitació del professorat d’assignatures amb reducció d’hores? Com s’explicava la normativa mentre alguns sectors polítics, reaccionaris a qualsevol proposta d’adaptació a la realitat social, alentaven la resistència als canvis per part de molts catedràtics d’instituts? Quines propostes alternatives de redacció, com a experts en normativa, ha fet el servei d’inspecció davant l’ambigüitat de les ordres i resolucions més recents?

En definitiva, em faig la mateixa pregunta que em vaig fer abans de començar a treballar en la inspecció: Valdrà la pena? No crec que la resposta estiga en les vostres mans. Crec que només una societat amb consciència de poder, per tant realment democràtica, pot definir

mitjançant el debat públic el que vol d’un servei al seu servei. Crec que és urgent una revisió de formes i continguts del vostre treball i crec cada dia més en la necessitat de l’avaluació. Per a quan una avaluació seriosa de la inspecció?

Gràcia Jiménez Tirado

ACTIVITATS PER ALS SOCIS: Any 2003

Als inicis dels anys 90, quan ADIDE-PV començà a caminar n'hi havia un fervor a l'Associació que, crec, tots podem considerar d'entusiasme professional i recerca de noves vies d'organització per a les nostres funcions i el nostre treball. Però l'element que distingua aquelles reunions formals i informals, més que la relació corporativista, era l'amistat. Recordar no ja les Assemblees a Bellreguard, multitudinàries, sinò les nostres trobades de formació a Xàtiva, Penyscola,...encara em plena de certa nostàlgia. Han passat molts infortunis. Mai lamentarem prou les funestes decisions administratives i judicials que han mermat la presència del nostres companys d'aleshores.

Inevitablement gran part d'aquells companys a hores d'ara en dia desenvolupen la tasca educati-va des d'altres àmbits i la nostra Associació, que ha lluitat cos a cos amb ells, es troba en un moment de quasi crisi. Crisi numérica, crisi d'identitat i crisi d'impotència.

Demandar la continuïtat, com a socis - que no com amics- a aquells nostres companys sembra un despropòsit. No

obstant, alguns d'ells queden entre nosaltres per un anhel de dignitat, de fidelitat més que d'un esperançador continuisme.

Des d'aquesta perspectiva manprendre actuacions davant l'Administració, d'exigència d'allò que cal actualitzar i reglar, de moviments i posicionaments davant el futur de l'educació al nostre país, és dur i, a més a més, minvat el nombre de socis i amb tot el que ha passat, pot parèixer encara més dur.

Però ahí és on hem de demostrar que encara creguem en la nostra Associació. Hem de mostrar la voluntat de caminar endavant contra qualsevol tipus de predicció. Les actuacions que es manprenguen, des de la vostra iniciativa o des de les propostes que faça la nova Junta Directiva, cal que les recolzem amb la nostra col.laboració i participació. Ja us podeu imaginar la tristor i la gelor que supossa una Assemblea General de 42 socis, on tal sols apareixen 10 o 12. Per aixó, la nova Junta Directiva us demana el vostre recolzament i la vostra participació en les poques activitats que, de moment, per aquest primer semestre de l'any hem programat.

Aquest Butlletí que està a les vostres mans és una porta oberta, una tribuna de la nostra Associació per a que tots aquells que amb gana de contar, dir, opinar o reflexionar sobre la nostra tasca, les nostres necessitats, l'educació i el seu futur puguem participar i col.laborar obertament. La periodicitat d'aquest petit quadern estarà en funció d'allò que vosaltres estigueu disposats a produir.

També us demanen forta participació en dues activitats de formació que ja tenim perguenyades per a aquest primer semestre de l'any 2003.

Una d'elles amb la col.laboració del **FORUM EUROPEU D'ADMINISTRADORS DE L'EDUCACIÓ**. Es tracta d'unes jornades, segurament divendres i dissabte, amb una duració de 15 hores i amb lliurament d'acreditacions per part dels CEFIRES. El tema que es tractarà versarà sobre "**Gestió de qualitat per als Equips**". L'altra activitat, també de formació però diguem de caràcter intern nostre, hem pensat desenvolupar-la a Jalance, els dies 8 i 9 de maig, per a tractar sobre **LA INSPECCIÓ : cos docent o no docent al marc de la LOCE**. El projecte d'aquestes jornades suposaria la intervenció de algun company d'AIEC i després l'organització en grups de treball i de reflexió sobre el tema apuntat. També d'aquesta activitat arribarà puntual informació amb la promptitud que l'organització ho permeteixca.

L'altra activitat, també de formació però diguem de caràcter intern nostre, hem pensat desenvolupar-la a jalance, els dies 8 i

9 de maig, per a tractar sobre **LA INSPECCIÓ: cos docent o no docent al marc de la LOCE**. El projecte d'aquestes jornades suposaria la intervenció d'algun company d'AIEC i després l'organització en grups de treball i de reflexió sobre el tema apuntat. També d'aquesta activitat arribarà puntual informació amb la promptitud que l'organització ho permeta.

De la nostra resposta a aquests petits compromisos que donarien un nou to a l'Associació, depén l'entusiasme amb el que comença aquesta nova Junta Directiva.

La participació més generalitzada suposaria rependre els antics vincles professionals i personals que ens van donar altres temps passats. Desitgem millorar-los sense oblidar aquell desgavell dels nostres companys, però amb la mira de tirar endavant.

Pascual Ruso Alba.
Secretari ADIDE-PV

ALGUNAS IDEAS SOBRE LA LOCE

Sin equidad, imposible la calidad

Una vez leídas las páginas que explican la LOCE, esa larga y pedagógica “exposición de motivos”, la primera palabra con gran contenido que me encuentro, precisamente en su artículo 1º, es EQUIDAD, como uno de los factores de calidad del sistema educativo. Y hoy, más que nunca, me parece una burla, un sarcasmo. Conseguida la generalización de la escolarización obligatoria y un puesto escolar público y gratuito para todos, nos hemos olvidado de debatir sobre las verdaderas causas del fracaso escolar: más justicia, más igualdad. Se ha renunciado desde el principio a hablar del significado utópico y profundo de estos valores. Y el resultado es que nos encontramos de nuevo con una escuela que se encuentra de nuevo sola, como si el fracaso escolar fuera su única responsabilidad. Y esto ocurre cuando el desarrollo legislativo español y valenciano es apabullante: protección del menor, ley de la infancia, de la salud...

La fractura social escolar que se manifestó con toda su crudeza a comienzos de los años noventa, cuando la LOGSE empezaba su andadura, está servida. No solo es ya una intuición, sino que existen parámetros incuestionables que nos dicen que lo que está fallando no son los contenidos de las leyes, las intenciones políticas en ellas diseñadas, discutidas, presupuestadas; es la burla permanente en su aplicación, en el esfuerzo que se requiere para la puesta en marcha de sus medidas, el control de las inversiones públicas, el mirar hacia otro lado de la Administración condicionada por la clase política: la anterior y la presente.

El fracaso escolar está relacionado directamente con el vacío de ideas que padece la sociedad española en su conjunto. Tenemos cuatro leyes educativas vigentes. ¿Acaso la sociedad española no se merecía un esfuerzo de la clase política, de toda la clase política, para sacar adelante un único proyecto de ley a través de un pacto de

Estado? Es necesario hablar. Las universidades, los sindicatos, las asociaciones profesionales de directores, de maestros y profesores, de inspectores, los partidos políticos, las asociaciones de padres, las patronales...en nuestras manos está conseguir un sistema educativo más equitativo, más solidario. La escuela se ha convertido en un sálvese quien pueda llevada de la mano por un liberalismo que ve la igualdad como ineficaz; y esta es la visión que nos está llevando a discursos que no nos dejan ver la realidad.

Y la realidad es que nuestro sistema educativo, en la práctica de todos los días, es discriminatorio en su origen. Lo ha sido con la LODE, la adicional segunda de la LOPEGCD sólo tuvo buenas intenciones; hoy, promulgada la LOCE, las diferencias cada día son más profundas, son mayores. Hoy, con dinero público y sin control social, se mantienen los privilegios de los que más tienen. Todos sabemos que no puede haber calidad sin igualdad.

El fracaso escolar existente es razonable dadas las condiciones sociales de desigualdad que existen. El esfuerzo se debe poner en políticas sociales de compensación, en la incorporación de nuevos profesionales al sistema educativo, en actuaciones de coordinación entre distintas administraciones, en realizar un control riguroso sobre el absentismo escolar, en estudiar soluciones educativas para la población que no quiere saber del modelo de escuela que estamos ofreciendo, en

averiguar qué hacer con los expulsados de los institutos, en la búsqueda de mejoras organizativas para el profesorado: más espacios, más recursos, más dinero para gastos de funcionamiento, una mejor organización escolar, más real y verdadera autonomía. Hay que variar los contenidos educativos adaptándolos a la realidad social a los que van dirigidos, sin miedos, sabiendo lo que hacemos. Es necesario un cambio profundo de la propia organización del sistema educativo.

Íñigo Benítez Castaño

Breu ressenya de l'última assemblea d'ADIDE-PV

El passat 13 de desembre celebrarem a Dénia amb l'assistència de 15 companys i companyes la darrera assemblea de la nostra associació. Com sempre aquesta trobada, mes enllà dels temes tractats i resolts en la assemblea, va servir per compartir un temps entre amigues i amics fora de l'àmbit del treball. Els que no poguéreu vindre, o no poguérem quedar-se, es perdérem l'excel·lent sopar que prèviament havia concertat i encomanat el nostre company Pep López Duro.

Pel que fa al contingut, vos assegure que la propera crònica la faré quasi tota de xafardeig, els aspectes més destacables van ser el acabar amb la presidència interina que jo mateix ocupava com a vice-president, després de la dimissió del nostre benvolgut company Íñigo Benítez. Així, la nova Junta Directiva ha quedat constituïda per:

Presidenta.....Tudi Torró i Ferrero
Vice- President..... Claudio Castells Sanchis
Secretari.....Pascual Ruso Alba
Tresorer..... Carlos Rodríguez González
Vocals..... Roberto Valls Canales
Jesús Pellicer García
Santiago Estañán Vanacloig
José Joaquín Pérez García
Vicente Carrasco Embuena.

Ens assabentàrem de la situació jurídica dels companys de la promoció 1986. No podem oblidar la injustícia comesa amb aquests companys i per això es reitera la necessitat de continuar amb el seguiment de l'evolució de les sentències i de les accions que siguen possibles i estiguen al nostre abast.

També vam conèixer la situació de la coedició del llibre del nostre company Ximo Martí,

llibre que ben aviat rebrem tots els afiliats d'ADIDE-PV.

El moment més engrescador del debat es va produir al voltant de l'estratègia a seguir per l'associació davant la situació generada per les últimes sentències. Totes les intervencions van refermar la necessitat de continuar impulsant-la i, a ser possible, fent-la créixer. No van faltar les intervencions amb un contingut d'autocrítica. Sense menysprear cap d'elles, m'agradaria destacar la realitzada per la companya Gràcia Jiménez que ens va destacar la visió de l'associació des de fora de l'exercici de la funció inspectora, demanant una major presència als mitjans de comunicació, cosa que també va ser reconeguda per altres assistents.

Com a conclusió s'aprovarem les següents línies d'actuació per a l'any 2003:

- *Anàlisi i posicionament davant de la Llei Orgànica 10/2002 de Qualitat de l'Educació. Realitzar un seguiment del desenvolupament normatiu a partir de la publicació en el BOE. Aquesta línia haurà de ser desenvolupada per la nova Junta Directiva.*

- *Problemàtica interna actual de la Inspecció. Reprendre les nostres propostes respecte del Decret d'Inspecció.*

- *Potenciar les actuacions internes i externes envers el nostre propi model d'Inspecció, basat en allò que defensarem en el moment del nostre accés.*

- *Ser molt realistes respecte de les nostres possibilitats actuals i plantejar objectius concrets molt limitats per les nostres possibilitats a hores d'ara. En aquesta línia s'apunta la conveniència de col·laborar amb el FORUM EUROPEU D'ADMINISTRADORS D'EDUCACIÓ en l'organització i col·laboració en el tema de la direcció dels centres, tal i com*

queda en la Llei de Qualitat. Aquest tema haurà de ser desenvolupat per la nova Junta Directiva, així com les converses amb membres de l'organització del FORUM. A més llarg termini es podria tractar també del tema de la mediació en conflictes.

(La part en cursiva és reproducció literal de l'esborrany de l'acta realitzada pel company Claudi Castell -ex-secretari-)

Amés, i a proposta del Tresorer, es va aprovar que s'anticipe cada semestre el cobrament de les quotes fins que els rebuts arriben al principi de cada periodo. Esta es la pràctica habitual de les associacions de tota classe i, així, es podrà ajustar millor el pressupost.

AVÍS IMPORTANT

Si volem que aquests Fulls tinguin continuïtat necessitem originals. Així que preguem a tots els membres d'ADIDE-PV que es facen a la idea i es posen a escriure de qualsevol tema que els abellicca i que consideren que pot interessar a la resta dels companys. Des de la Inspecció, vista des de dins i des de fora, fins altres temes d'educació, viatges, espectacles... Tot pot tindre cabuda en aquesta revista.

Només fa falta guardar unes mínimes normes: Que l'extensió dels originals siga de 450 o 900 paraules. És a dir, que ocupen un o dos folis A-4.

Agrairíem que els textos estigueren en Word, Arial o Times New Roman i que s'adjuntaren imatges per a il·lustrar els articles. Si els envieu per correu ordinari és imprescindible adjuntar disquet.

Podeu enviar els vostres articles a

ADIDE - PV

Apartat de Correus 29

46080. València

RESSENYA DE LLIBRES

MARTÍ FERRÁNDIZ, José J. (2002): *Poder político y educación (España, 1936-1975)*. València, Universitat de València, Servei de Publicacions, Col·leció Oberta: Història.

En la contraportada del libro la Universitat de València ha puesto el siguiente texto:

“Poder político y educación analiza los mecanismos del control político durante la España franquista en el ámbito educativo mediante el análisis pormenorizado de una institución como fue la Inspección de

Enseñanza: su ideario concreto, las finalidades que en cada etapa persiguió, sus pautas de actuación y sus repercusiones socioculturales. Esta obra revisa con detalle la documentación existente sobre el tema para aportar nuevos datos que, sin duda, ayudarán a interpretar nuestra historia reciente y serán de utilidad para todo aquel que desee comprender la complejidad del momento actual en materia educativa.”

Por su parte, en el Prólogo, A. Mayordomo Pérez apunta, entre otras ideas, lo siguiente:

“[...]el libro del profesor Martí Ferrándiz, buen conocedor del tema desde perspectivas muy diferentes..., es un repaso interesante a ese tema (la inspección educativa) y esos años, una necesaria revisión que nos ofrece abundantes informaciones y sugerentes interpretaciones sobre planos esenciales de la política educativa.

... la lectura que este estudio nos ofrece contiene una muy útil incitación; considero que las páginas del libro son una continua invitación a reflexionar muy seriamente sobre este territorio del trabajo pedagógico, una llamada a repensar lo sucedido en los últimos años, y un estímulo a leer críticamente –sea como profesionales de la educación o como ciudadanos- la realidad de ahora mismo, más allá de la innegable dignidad, preparación y esfuerzo de muchos profesionales de este campo...

[...]el estudio de José J. Martí fundamenta también la historia del presente, es un tema de hoy, porque de hoy es el debate sobre el sentido, profesionalidad e independencia de la controvertida Inspección educativa.” (páginas 13-16)

Aquells temps!

Congrés d'ADIDE - Múrcia - Decembre 1995

Associació
d'Inspectors d'Educació
del País Valencià

Apartat de Correus 29 - 46080. València